

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1255/2018
15.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези са чланом 278. став 5. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Лепојевића из ..., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу ЗК.бр.206/17 од 17.04.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж.бр.121/18 од 13.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 15.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Лепојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу ЗК.бр.206/17 од 17.04.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж.бр.121/18 од 13.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу ЗК.бр.206/17 од 17.04.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези са чланом 278. став 5. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од 1 године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка суду у износу од 21.500,00 динара, паушала у износу од 8.000,00 динара, Основном јавном тужилаштву у Прокупљу у износу од 16.599,00 динара и оштећеном ББ на име награде и нужних издатака пуномоћника у износу од 30.375,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени ББ упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Виши суд у Прокупљу, пресудом Кж.бр.121/18 од 13.07.2018. године, одбио је као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Прокупљу, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Ивана Лепојевића и пресуду Основног суда у Прокупљу ЗК.бр.206/17 од 17.04.2018. године, потврдио.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Лепојевић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је основан захтев за заштиту законитости и укине пресуду Основног суда у Прокупљу ЗК.бр.206/17 од 17.04.2018. године и пресуду Вишег суда у Прокупљу Кж.бр.121/18 од 13.07.2018. године којом је потврђена првостепена пресуда и предмет врати првостепеном суду на одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба чл. 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са образложењем да се првостепена пресуда заснива на доказу на којем се по одредбама ЗКП не може заснивати, и то на исказу сведока ББ јер је сведок, насупрот нетачној констатацији суда о његовом доследном казивању у постуку пред јавним тужиоцем и на главном претресу, током поступка давао различите и контрадикторне изјаве, које су у супротности са иказима осталих сведока (ВВ и ГГ) и нису потврђене налазом и мишљењем вештака машинске технике Јасмине Митић-Стојановић, како погрешно оцењује првостепени суд.

Из изложених навода захтева произилази да се бранилац окривљеног само формално позива на истакнуту повреду закона, а у суштини оспорава оцену суда наведених доказа и правилност том оценом утврђеног чињеничног стања у побијаној правноснажној пресуди, при том износећи сопствену оцену изведених доказа и закључке о чињеницама које из њих произилазе, супротне чињеничним утврђењима и закључцима суда.

Поред тога, бранилац окривљеног указује на одсуство разлога у побијаној правноснажној пресуди за оцену суда изведених доказа, односно неприхватање исказа сведока и налаза и мишљења вештака из којих, по ставу браниоца, произилази да узрок експлозије није радња окривљеног већ неисправност плинске боце, чиме бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП нити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.